

вогът. Хората тръбва да се ограничаватъ прѣдъ Бога. Ако този въпросъ се разглежда отъ материална страна, той не може да се обясни.

Сега ще ви приведа единъ фактъ, който често се проявява въ човѣшкия животъ. Въ съзнанието на човѣка различаваме една фаза на подсъзнателъ животъ, която поѣдставлява безграничното въ човѣка. То е Божествената страна на живота. Подсъзнанието не се подчинява на нашите желания, на нашата воля, но ние тръбва да му се подчиняваме. Който иска да стане добъръ, тръбва да изпрати тази мисъл въ подсъзнанието си, и тамъ да я остави, да не я чопли. Божественото начало въ него ще реализира желанието му, безъ нѣкаква мъжностия, и единъ денъ той ще види, че е станалъ по-добъръ, отколкото е билъ по-рано.

Ще ви приведа още единъ фактъ за проява на подсъзнателния животъ у човѣка. Имате единъ добъръ приятель, срѣщате го единъ денъ на улицата и си казвате: „Сега ще спра приятеля си, ще го поздравя любезно, ще си поговоря малко съ него, но и той ще ми отговори по сѫщия начинъ.“ Какво става въ сѫщностъ? — Приятельъ ви възприема вашата мисъл, но подсъзнанието му, което изобщо не се подчинява на чужда воля, веднага указва обратно дѣйствие върху възприетата мисъл, и той веднага обръща гърба си къмъ васъ и завива въ друга улица. Вие се чудите, защо става така. Причината седи въ това, че вашиятъ приятель има свой господаръ, на когото се подчинява, а не на нѣкаквътъ господаръ отъвнътъ, който иска да му внуши една или друга мисъл.

Много хора се плашатъ отъ внушения и казватъ: „Ние неискаме да бѫдемъ подъ влиянието на други хора.“ Дѣйствително, тѣ сѫ прави. Има внушения, отъ влиянието на които хората тръбва да се пазятъ, но не всѣко влияние е зло. Добро и неизбѣжно е влиянието въ свѣта. Защо? — Какво